

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

XXXIII. Magdalena lacrymis Christi pedes abluit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](#)

Procul facessat atra stirps Erinnydum,
Amor seuerus inquit, ibo protinus
Et expiabo crimen hoc sacro mari:
Nefasta monstra spumeo obruam vado.
Ut hasce Nympha lacrymosa turbidas
Minas Amoris audiit; stetit gemens,
Et insitipsa: Quò procul rapis gradum
Ad alta stagna, siue lubricam Thetim?
Scelesta spectra, quæ meo tuli sinu,
Precor sub hisce merge, merge lacrymis.
Vtrumque lumen, hisce flumen est feris,
Eritque semper, haurietque belluas;
Parens ut ipsa sic suum piet scelus,
Luátque, quidquid arte peccat improbabâ:
Cadarque ritè quo malè est satus sinu
Sepultus, oppetatque tristè naufragus
Pio doloris amne criminum sator,
Abortus ille, quem timetis hospites,
Nefastus, orbus, asper, æger æthiops,
Flagrante corde Magdalena abortiens,
Serensque monstra tetrica Cerbero,
Pudorque Cæli, & impium soli probrum.

XXXIII.

MAGDALENA *lacrymis Christi*
pedes abluit.

I TE pij fontes, via quâ vos vitrea dicit,
In geminum riuum lumina liquiminoꝝ;
Præcipitemq; fugam biuios properate per orbæ,
Alternisque pares ite redite viis:
Et tandem Solymis I E S V M mihi quærите campis,

H 3. Ni

Ni fors Bethanio federit ille solo.
 Sed quid ego luctus liquidas impello quadrigas?
 Sistite, vel primo puluere meta stetit.
 Hoc Deus ecce toro desidit, & hæret Amori
 Obuius: ite sacrâ, quâ iubet ire, viâ.
 Hospite in hoc vno cursus stetit omnis & ardor,
 Tam benè currentes qui sitit vstus aquas.
 Illius agglomerat fœse ad vestigia fletus,
 Vis cui par Istro, Niligenôve freto.
 Qualis honos lacrymis! vndâ Oceanitide maior,
 Diluit immensum gutta pusilla Deum.

XXXIV.

MAGDALENA tota nardus.

O cur non teneri mei lacerti,
 Pectus, pulmo, iecur, pedes, manusque,
 Et quidquid liquet humidi medullis,
 Aut duri riget ossibus gelatis,
 In nardum viret herbidam, nouamque
 Amoris segetem, sacramque messem,
 Spicasque aureolas, piasque aristas!
 Nardi pistici odora, odora libra
 Ut hinc effluat, influatque puras
 Amoris phialas, cauosque nimbos,
 Siue sint alabastra, siue gemma.
 O cur non mera facta libra nardi
 Magdalena suaueolens amorem
 Dispensat tot in vncias odoras,
 Quot artus gerit, artuumve nexus!
 Et pectus, iecur, ossa, labra, vultum,
 Pedes, brachia, viscera, & lacertos

Parti-